

момчѣто ꙗко мостатъ та го оудави. Тогази
са разгнѣви' оузи челоуѣкъ и' мѡ рече: иди
са махни' ꙗко мене, по' добротѣ ми ꙗко да са гдѣа
самъ а' не да самъ съ тебе. Но тоузи часъ
го оугрѣа една' свѣтлина' и' дробгарьатъ мѡ
станъ като' сланцеи' мѡ рече: „Кога' не зна-
„ишь не оусѡждавай Божіатъ промышлъ. Вла-
„гата чаша бѣше намазана съ оутрава, та
„заради' това' а' зѣхъ ꙗко оузи добрыатъ чело-
„уѣкъ и' а' дадохъ на лѡкавыатъ. Я' добродѣ-
„телиыатъ оузи челоуѣкъ комѡто запалихъ
„кѡшата, кога' а' разкопѣа ще намѣри и' мене,
„и' тай' ще мѡжи да стѡри по' много добрины.
„Пакъ дѣтѣто щѣше да стѡни салъ и' раз-
„вратенъ челоуѣкъ и' щѣше да оубій баща'
„си. И' така оутъ нынѣ на татакъ поклѡнай са
„Богъ и' не оусѡждавай неговатъ промышлъ.“
Во истина тоузи сѡнь ꙗко чѡденъ и' сѣкій че-
лоуѣкъ мѡже да познай, чи много нѣща' и'
спѣрву са виждатъ намъ злы', но сѣтнѣ, като'
добрѣ придыримъ, познаваме чи тѣи бѣли
намъ полѣзны.

Великодѡшныатъ Камилъ.

Камилъ мѡжественыатъ Римскій военачал-
никъ бѣаше градѡтъ Фалиски. Въ тоузи градъ